

Aattoiltana

Sävellys: Eero Moilanen

Sanat: Hilja Haahti

Aattoiltana

Lumen pehmeä, valkoinen vaippa
on peittänyt metsän ja maan;
on hiljaa ulkona kaikki,
ja tähtöset tuikkivat vaan.

Mä istun ikkunan luona,
mä katson ja kuuntelen.
Ja kuusi on juhlaksi valmis,
mut hetkeksi unhotan sen

Enpä kuule, mutta sen tunnen:
läpi ilmojen lauluja soi;
siellä? enkelit taivaan laulaa,
sanan Jeesuksesta he toi.

Sydän käy niin lämpöiseksi;
sydän köyhä ja syntinen,
ovet siellä ne hiljaa aukee
kuin vierasta vuotellen.

Oi Jeesus, ystävä parhain,
tule luokseni vieraaksi!
Ilo joulun on muuten poissa
ja tyhjä mun sydämeni.

Vaan siellä kun tahdot olla,
en muusta mä huolikaan,
on silloin kuuseni kirkas
ja joulu on ainiaan.

AATTOILTANA

"MOTO"

Dolce

mp

p.a.p. cresc.

1. Lu - men peh - me - ä, val - - koi - nen vaip - pa on
 2. Mä is - tun ik - ku - nan luo - na, mä
 3. En kuu - le, mut - ta sen tun - nen: lä - pi
 4. Sy - dän käy niin läm - pöi - sek - si, sy - dän
 5. Oi Jee - sus, ys - tä - vä par - hain, tu - le
 6. Vaan siel - lä kun tah - dot ol - la, en

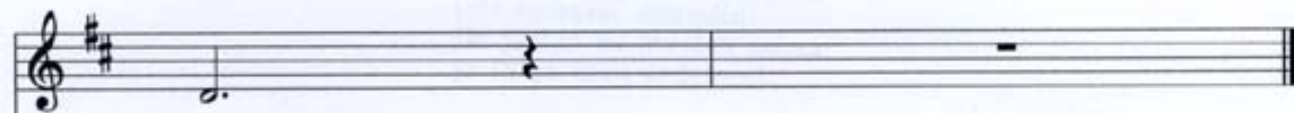
peit - tä - nyt met - sän ja maan; on
 kat - son ja kuun - te - len. Ja
 il - mo - jen lau - lu - soi; siell'
 köy - hä ja syn - ti - nen, o - vet
 luok - se - ni vie - raak - si! He
 muus - ta mä huo - li - kaan, on

mp

p.a.p. cresc.

hil - jaa ul - ko - na kaik - ki, ja täh - tõi - set tuik - ki - vat
 kuu - si on juh - lak - si val - mis, mut' het - kek - si un - hoi - tan
 en - ke - lit tai - vaan lau - laa, sa - nan Jee - suk - ses - ta he
 siel - lä ne hil - jaa au - kee kuin vie - ras - ta vuo - tel -
 jou - lun on muu - ten pois - sa ja tyh - jä mun sy - dä - me -
 sil - loin kuu - se - ni kir - kas ja jou - lu on ai - ni -

vaan.
 sen.
 toi.
 len.
 ni.
 aan.

Päätös

